

Tánc és erkölcs!

A napilapokban néha hasábokat tölt meg a tánc-mulatságokról szóló tudósítás. A posta alig győzi kézbesíteni a tömérdek báli meghívót. Nem egy fiatalember ilyenkor farsang idején minden egyebet elhanyagol, hogy ideje és ereje legyen tánc-kötelességének (talán inkább tánc-szenvedélyének) kielégítésére. Ha valaki társadalmunk rendezettségére multságaink számából akarna következtetni, akkor kétségtelenül meg kellene állapítani, hogy nincs boldogabb nép a magyarnál, hisz nem ér véget a heje-huja, dinom-dánom, tánc muzsika, ének. Még jó, ka nem nyúlik bele az adventi és nagybőjti időszakba. Azt hiszem, ha annyi volna a pénz, mint amennyi nincs a családokban, a sokszor hangoztatott és éppen azért már az ellenkező tények ellenére is közmeggyőződéssé lett keresztény megújulás élénk cáfolatául a bőjti idő épolyan kevésbé volna kerékkötője a multság-eudemiának, mint amennyire a vasárnapi mise-kötelezettség az egyes multságoknak. Pedig a jelek arra mutatnak, hogy vulkán tetején táncolnak, akiknek mindig és fáradhatatlanul és kimeríthetetlenül táncolni való kedvük van. Most mint szokták mondani, vérkeringést kell hozni egyes ipar-ágakba. Ha ez a bevalott cél volna az igazi, még hagyján volna. Sajnos, fiatalágunk jórészenek a be nem vallott célja a vér, a saját vérük feltüzelése, amit manapság nyáron a strand, télen a táncterem kódekszenek könnyüvéru paragrafusai tesznek „szalon-képessé.” Ebben a tekintetben, többévi megfigyelésem szerint, ma sincs különbség fiu és leány, úr és nem-úr, ezüsttükros táncterem és petroleummal világított falusi tánc helyiség, világnézetileg szintelen egyesület és vallásos cégér alatt működő alakulat táncrendje és tánc-erkölcsé között. A manapság divó, szekszuális aláfestésű táncok egyaránt az ördög malmára hajtják a vért, akár milyen gomb-jelvényt is visel a táncos pár. (E sorok írójában egy emericánás táncestélyen érlelődött meg az az elhatározás, hogy soha tánc-multságot meg nem néz és soha egy fillért nem ad semmi néven nevezendő „jótékonycélu” tánc-multság előzetes vagy utólagos költségeinek a fedezésére sem.)

Az egyszeri egyházatya azt a szigorú elvet mondta ki egy pogányvilág szórakozásainak hódoló keresztény közönsége számára zsinórmértékül: „Qui ioculari voluerit cum diabolo, non poterit gaudere cum Christo.” A krisztusi erkölcs a templomban nem kevésbé kötelez, mint a táncteremben. A tánc, mint szórakozás, vagy ha jobban tetszik: mint multság is Krisztustól és nem Bacchustól vegye zsinórmértékét, ha keresztények lejtik! Nem lehetek keresztény a templomban,

ha a lokálban vagy tánc-teremben pogány, vérforraló táncok járása közben pogánykodni engedem a véretem. Ha csak az a különbség van a táncoló ifjúság körében, hogy az egyik nem gyónja meg táncterembeli erkölcsi kilengését, a másik pedig igen, de abban az utóbbi és az előbbi egyaránt megegyezik, hogy a mai táncokat mint kortünetet a mai idők kikerülhetetlen velejáróinak tartják, akkor ez az erkölcsi és a vallásos érték nagyfokú megrokkánását is jelenti. Az árral való uszást nem szokta egy kor sem erénynek minősíteni. Ha őseink a nyugatról berontó, akkoriban „modern” táncok ellen a gyönyörű magyar táncokat egy Gvadányi ellenszenvével vissza tudták utasítani, hát a mai fajvédelmet emlegető és egyéb megújulást hangoztató fiatalság, ebből a szempontból is, de még inkább a keresztény erkölcs szempontjából merjen egy erőteljes ne tovább!-ot kiáltani — nővére, jegyese és a saját jobbik fele erkölcsének, szóval a leendő magyar család erkölcsi integritásának a megvédésére. Szomorú dolog az, mikoris a magyar táncok fölkarolására vonatkozólag unos-untalan hangoztatott szavaimra még a mi berkeinkben is azt mondták, hogy ezek járására nem kapnak táncosnőt, még ha a tánciskolában meg is tanulnák a fiatalemberék. Hazánk szebb lelkű hölgyei, a magyar anyák legyenek rajta, hogy nemcsak a Nemzeti bálon, hanem minden táncmultságon, elsősorban a szekszuális vonatkozású néger és egyéb táncmalackodások helyett, magyar táncok szerepeljenek. A női nem erkölcsi érzéke sok felé ugyis annyira lecsuszott már, hogy ez után már csak a teljes leplezetlen dekadencia következhetik. Kereszteljék meg a felnőttek a táncteremek és a strandok erkölcsét egy közös elhatározással az egész vonalon! Az ifjúság pedig egészséges radikalizmusával támogassa ezt!

Révai József

Bőrkesztyűt

csak szaküzletben vegyen.

Hőfle kesztyűsnél Szeged, Klauzál-tér 3.
Egyetemi hallgatónak 10 százalék engedmény.

Legrégibb, leghirebb **ÁRVAY** Gróf
szegedi cukrászda Apponyi-u.15.
A Dóm-tér közelében, -- Ezelőtt: Klauzál-tér.
Békebeli minőség! — Mérsékelt árak!
Alapítva 1884. 50 év. Telefon: 33 52

Müller Lajos S. J.

öszes műveit tekintse meg a

K O R D A

(Apponyi-u. 20) kirakatában